

SYTSE is een Friese en Groningse variant van SIET

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Van oorsprong Germaanse naam; voor de herkomst ervan bestaan verschillende theorieën:

- 1] Hij zou afgeleid zijn van 'side' (= zede).
Daartegen spreekt echter, dat er voor het overige zeer weinig namen zijn met deze betekenis.
- 2] Een andere mogelijkheid is de afleiding 'sith' (= metgezel).
Maar ook deze betekenis komt verder weinig in namen voor.
- 3] Het meest voor de hand ligt dat Siet een verkorting (en verkleinvorm? is van 'sigi' (= zege, overwinning, macht, gewonnen strijd').

Deze betekenis is in vele namen terug te vinden, zoals in de mannennamen:

Sebald	= overwinnend heerser
Siard(us)	= machtig overwinnaar
Siegfried	= vrede na de overwinning
Siewert	= vrede na de overwinning
Sigbald	= overwinnend heerser
Sigehard	= sterke overwinnaar
Sigisbert	= stralend overwinnaar
Sigismund	= beschermend overwinnaar
Sigurd	= vrede na de overwinning
Sigram	= overwinnend als de raaf

*

Siegfried (ook **Sigfrid** of **Sigurd**) **van Zweden**, Växjö, Zweden; bisschop & missionaris; † **na 1030**.

Feest 15 februari & 5 april.

Siegfried was monnik in het beroemde klooster van Glastonbury in Zuid-West-Engeland. Van daaruit ging hij als bisschop op missiereis naar de Scandinavische landen. In Noorwegen verkondigde hij het christengeloof ten tijde van koning Haraldsson. In Zweden bereikte hij zelfs, dat koning Olaf Erikson zich door hem liet dopen. Hij werd verdreven door lieden die hem vijandig gezind waren, en trok zich terug in Gotland. Daar richtte hij te Skara een bisdom op. Zijn werkgebied besloeg het zuiden van Zweden en Noorwegen. In de Zuid-Noorse provincie Västmanland stierf hij op een 15e februari (volgens anderen op een 5e april) in een jaar dat na 1030 moet liggen. Hij werd begraven in Växjö. Daar genoot zijn graf grote verering. Ten tijde van de Reformatie werden zijn relieken vernietigd.

Hij wordt afgebeeld als bisschop (tabberd, staf, mijter); soms met drie afgesneden hoofden; met een schip of in gezelschap van de duivel. Hij is naast Erik patroon van Zweden.

*

Siard (ook **Siardus**, **Sieger** of **Sjaard**) **van Mariëngaarde** o.praem.; Tongerlo, België; abt; † **1230**.

Feest 13 & 14 november.

Siard was afkomstig uit een geslacht van Friese landadel. Als jongen ging hij in de leer bij de zalige Frederik, stichter en abt van klooster Mariëngaard in de buurt van Bakkeveen in het zuidoosten van de huidige provincie Friesland. Dit klooster was ontstaan op de plaats waar de zalige kluizenaar Dodo geleefd had en gestorven was.

Vrome schrijvers hebben de volgende vergelijking gemaakt. Zoals de profeet Elia aan zijn leerling Elisa de profetenmantel toewierp, zo bekleedde Frederik zijn leerling Siard met de mantel van christelijke deugden en naastenliefde.

In ieder geval deed Siard zijn intrede in klooster Mariëngaard en werd norbertijn (of premonstratenzer). Na verloop van tijd werd hij er tot abt benoemd. Sinds Frederik was hij de vijfde in de rij. Hij leidde een sober en verstorven leven, en voelde zich in niets verheven boven zijn medemonniken. Hij werkte dan ook hard mee aan het zware werk van inpoldering en bedijking. Men zegt dat de dijk die hij heeft opgeworpen, nooit doorgebroken is. Zeer waarschijnlijk voelde de middeleeuwer daar een symbolische betekenis in...

De levensbeschrijvingen maken nog melding van wonderen, uitgekomen voorspellingen, genezingen en gebedsverhoringen. Hij stierf in hoge ouderdom op 13 november 1230.

Tijdens de woelingen van de Reformatie is zijn gebeente overgebracht naar het Belgische Tongerlo. Daar is hij tot op de dag van vandaag voorwerp van verering.

Hij wordt aangeropen voor zieke kinderen en zwangere vrouwen. Dat laatste, omdat op een keer een vrouw met een verzoek tot hem kwam. Maar voor zij het had kunnen uiten, zei Siard: "Ga heen in vrede, uw vriendin zal vandaag nog haar kind levend en wel ter wereld brengen." De vrouw was stomverbaasd. Maar thuisgekomen bevond zij alles precies zoals de heilige abt het gezegd had.